

(๓๑)
คำพิพากษา

คดีหมายเลขคำที่ อ ๒๘๘๖/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ ๗๒๒/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

สำเนาถูกต้อง

ศาลแขวงพระนครใต้

วันที่ ๑๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

(นางสาวเบญญาภรณ์ บุษยะจารุ)
เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรมชำนาญงาน

ความอาญา

๑ ๒ พ.ค. ๒๕๖๖ นายณพ ณรงค์เดช

โจทก์

ระหว่าง

นายกฤษณ์ ณรงค์เดช

จำเลย

เรื่อง ยักยอก

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ จำเลยและนายกรณ ณรงค์เดช เป็นบุตรของคุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช

วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ คุณหญิงพรทิพย์ทำพินัยกรรมกำหนดให้จำเลยเป็นผู้จัดการมรดกต่อมาวันที่

๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ คุณหญิงพรทิพย์ถึงแก่ความตาย จากนั้นจำเลยยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ขอให้

คำสั่งตั้งจำเลยเป็นผู้จัดการมรดก เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งตั้งจำเลยเป็น

ผู้จัดการมรดกของคุณหญิงพรทิพย์ซึ่งเป็นเจ้ามรดก หลังจากจำเลยเป็นผู้จัดการมรดกไม่เคยจัดทำบัญชี

ทรัพย์สินมรดก ตามพินัยกรรม ข้อ ๔ ของเจ้ามรดกระบุว่าทรัพย์สิน คือที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๖๕,๓๖๖,๓๗๐

และ ๙๐๙๒ ตำบลศิระชะระเข้ใหญ่ กิ่งอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ รวม ๔ แปลง ซึ่งเป็น

ทรัพย์สินส่วนหนึ่งของพินัยกรรมให้แก่โจทก์ จำเลยและนายกรณ โดยให้แบ่งคนละเท่า ๆ กัน เมื่อวันที่

/๑๕ กุมภาพันธ์...

(๓๑ ทวิ)

-๑๑-

การเป็นผู้จัดการมรดกเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ มีการบรรยายคำร้องว่า โจทก์ทราบว่ามีฐานะ
ผู้จัดการมรดกนำเงินส่วนต่างระหว่างค่าเช่าที่ดินที่กองมรดกได้รับจากบริษัทซีบีเอ็นพี (ประเทศไทย) จำกัด
และค่าเช่าช่วงที่ดินพิพาทที่ได้รับจากบริษัทโทลล์แวย์เฮาส์ (ไทยแลนด์) จำกัด คิดเป็นเงินประมาณเดือนละ
๑,๙๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ซึ่งเป็นดอกผลของทรัพย์มรดกไปเป็นประโยชน์ของจำเลยตั้งแต่เดือนมิถุนายน
๒๕๖๑ จนถึงปัจจุบัน แสดงว่า ณ วันดังกล่าว โจทก์ทราบอยู่แล้วว่ามีการต่ออายุสัญญาเช่าที่ดินพิพาท
เมื่อโจทก์นำคดีนี้มาฟ้องเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ คดีโจทก์จึงขาดอายุความ เห็นว่า การพิจารณาว่า
โจทก์ทราบเรื่องการกระทำความผิดของจำเลยเกี่ยวกับมูลคดีนี้เมื่อใดนั้น ต้องพิจารณาจากเอกสารที่
เกี่ยวข้องกับการต่ออายุสัญญาเช่าและสัญญาเช่าช่วงที่ดินพิพาท รวมทั้งเอกสารที่แสดงถึงการชำระค่าเช่า
ประกอบเข้าด้วยกัน ซึ่งในกรณีนี้โจทก์นำสืบว่าแม้โจทก์จะทราบว่าจำเลยได้นำที่ดินพิพาทออกให้เช่าและมี
การให้เช่าช่วงต่อมาหลังจากเจ้ามรดกเสียชีวิตเรื่อยมา แต่โจทก์ไม่ทราบว่ามีการต่ออายุสัญญาเช่าและ
สัญญาเช่าช่วงในปี ๒๕๖๓ ถึงปี ๒๕๖๕ เนื่องจากจำเลยไม่เคยแจ้งให้โจทก์ทราบ โดยข้อเท็จจริงดังกล่าว
สอดคล้องกับที่จำเลยเบิกความตอบคำถามค้านทนายโจทก์ยอมรับว่าเกิดกรณีพิพาทมีข้อโต้แย้งภายใน
ครอบครัวตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบัน และในช่วงปี ๒๕๖๑ มีการนำชื่อโจทก์ออกจากเป็นกรรมการใน
กลุ่มธุรกิจเคพีเอ็นเกือบทั้งหมด ประกอบกับจำเลยนำสืบยืนยันว่าไม่เคยแบ่งรายได้ที่เป็นดอกผลของที่ดิน
พิพาทให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมรายใด โดยอ้างว่าได้นำรายได้ดังกล่าวไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลนายเกษม

/รวมทั้ง...

(๓๑ ทวิ)

-๑๒-

รวมทั้งค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวซึ่งไม่มีโจทก์รวมอยู่ด้วย ข้อเท็จจริงจึงเชื่อได้ว่าจำเลยไม่ได้แจ้งให้โจทก์ทราบว่ามี การต่ออายุสัญญาเช่าช่วงที่ดินพิพาทในช่วงปี ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นช่วงเกิดเหตุคดีนี้จริง ที่จำเลยนำสืบว่าการต่ออายุสัญญาเช่าช่วงที่ดินพิพาทเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่โจทก์ทราบดีอยู่แล้วว่าเมื่อถึงกำหนดสิ้นระยะเวลาการเช่าช่วงจะต้องมีการต่ออายุสัญญาเช่าช่วงออกไปครั้งละ ๒ ปี จึงเป็นที่คาดหมายได้ว่าโจทก์ย่อมทราบดีอยู่แล้วนั้น แต่กลับได้ความจากทางนำสืบของโจทก์จำเลยว่าหลังจากที่เจ้ามรดกเสียชีวิตเกิดกรณีพิพาทระหว่างโจทก์กับจำเลยเกี่ยวกับการแบ่งทรัพย์สินมรดกตามพินัยกรรมมาโดยตลอด โดยสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการที่จำเลยไม่ดำเนินการแบ่งปันทรัพย์สินมรดกตามพินัยกรรมให้แก่ทายาทภายหลังจากที่เจ้ามรดกถึงแก่ความตายตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ประกอบกับอำนาจในการจัดการทรัพย์สินมรดกรวมทั้งที่ดินพิพาทคดีนี้อยู่ที่จำเลย ย่อมทำให้โจทก์ไม่สามารถเข้าตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับการนำทรัพย์สินมรดกออกหาประโยชน์ได้ โจทก์จึงไม่สามารถคาดหมายและทราบได้ว่าการต่ออายุสัญญาเช่าช่วงที่ดินพิพาทในช่วงปี ๒๕๖๓ ถึง ๒๕๖๕ เมื่อต่อมามีการดำเนินการของฝ่ายโจทก์ที่ขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ออกคำสั่งเรียกพยานเอกสารจากบริษัทผู้เช่าช่วงและมีการนำส่งเอกสารซึ่งเป็นสัญญาเช่าช่วงรวมทั้งหลักฐานการรับเงินค่าเช่าช่วงจากผู้เช่าในลำดับแรกซึ่งมีการชำระค่าเช่าช่วงที่ดินพิพาทล่าสุดเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ระบุว่าเป็นการชำระค่าเช่าช่วงที่ดินพิพาทสำหรับระยะเวลาการเช่าตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมาย จ.๙ แผ่นที่ ๓๔ ถึง ๓๖ ย่อมเป็นไปได้ว่า ณ วันที่

/๗ เมษายน...

(๓๑ ทวิ)

-๑๓-

๗ เมษายน ๒๕๖๓ โจทก์จะทราบล่วงหน้าว่าการชำระเงินค่าเช่าช่วงที่ดินพิพาทครั้งสุดท้ายในช่วงปี ๒๕๖๓ ในวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ เมื่อเอกสารหมาย จ.๔ แผ่นแรกซึ่งเป็นหนังสือของบริษัทโกลด์แวย์เฮาส์ (ไทยแลนด์) จำกัด มีถึงศาลแพ่งกรุงเทพใต้เพื่อนำส่งเอกสารตามหมายเรียกลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และศาลแพ่งกรุงเทพใต้ลงรับหนังสือดังกล่าววันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ต่อมาวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ฝ่ายโจทก์เข้าตรวจสำนวนและขอคัดถ่ายเอกสารวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ จึงถือว่าโจทก์ทราบ รายละเอียดการกระทำความผิดของจำเลยในวันดังกล่าว ดังนั้น เมื่อความผิดคดีนี้เป็นความผิดอันยอมความ ได้และโจทก์ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดดังกล่าวทราบเรื่องและรู้ตัวผู้กระทำความผิด ในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ต่อมาฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ จึงถือว่าโจทก์ฟ้องคดีภายใน ๓ เดือน นับแต่วันดังกล่าว คดีโจทก์จึงไม่ขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๖ เมื่อจำเลย รับเงินค่าเช่าช่วงที่ดินพิพาท ซึ่งโจทก์มีสิทธิได้รับในฐานะผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมหลังต่ออายุสัญญาเช่า ๓ ครั้ง ครั้งละ ๘,๘๒๗,๕๐๐ บาท ซึ่งโจทก์มีสิทธิได้รับครั้งละหนึ่งในสามของจำนวนเงินดังกล่าวในฐานะผู้ถือ กรรมสิทธิ์ร่วมที่ดินพิพาทรวมเป็นเงิน ๘,๘๒๗,๕๐๐ บาท โดยไม่ส่งมอบให้โจทก์จึงเป็นการกระทำความผิด ต่างกรรมต่างวาระตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๓ การกระทำความผิดของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวล

/กฎหมาย...

(๓๑ ทวิ)

-๑๔-

กฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุกกระทงละ ๒ เดือน ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณานับว่ามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกกระทงละ ๔ เดือน รวม ๓ กระทง เป็นจำคุก ๑๒ เดือน จำเลยต่อสู้คดี ทั้งยอมรับว่าไม่เคยแบ่งรายได้จากที่ดินพิพาทให้แก่โจทก์ จึงไม่มีเหตุรอกการลงโทษ./

นางครุณี สุริฉัตรไชยยันต์

นนุช/พิมพ์/ทาน